

KÖZLÖNY,

hivatalos lap.

Megjelenik, hétfőt kivéve, naponként egy — országgyűlés alatt több — iven. Előfizetési díj folyó féltre helyben 7 frt, vidékre 8 frt p.p. — Előfizetheti helyben a kiadó-hivatalban (Szabadság-tér előbb Dercsényi, most Zsotér-féle házában a város háza mellett); vidéken minden álladalmi postahivatalnál. — A szabott díju hivatalos hirdetések és csatolmányok után a szekott beiktatási s felvételi díjak fizetnek. A meg nem szabott díjnak hasábsoráért 5 p. kr. vétetik. Mellyekért eddig díj nem fizetett, ezután is díjmentesek maradnak. — Magán hirdetések nem vétetnek föl.

HIVATALOS RÉSZ.
Rendelet.
4077. B. 663. n. ö.
Minden nemz. örs. zászlóalj parancsnokának meghagyatik, hogy az itt közölt m'nták szerint, a zászlóalj létszámát, s annak felfegyverzési kimutatását, augustustól kezdve minden hó végével a belügyministeriumhoz pontosan küldje be. Szegeden. jul. 17. 1849.
Belügyminister,
Szemere Bertalan.
N. N. megyei nemzetőrség **Létszám kimutatás.** Első zászlóalja.
1849-dik év június havára.

Nevezetesen	A'		az összes század következő helységekből van alakulva.	Fejek	törzs és századok összes létszáma.
	Törzs	Század			
Törzs					
N. N. őrnagy és zászlóalj parancsnok	N.			1	
„ „ hadnagy segédtsízt	N.			1	
„ „ főorvos	N.			1	
Alorvosok				2	
Zászlós				2	7
1-ső század.					
N. N. százados	N.			1	
„ „ főhadnagy	N.			1	
„ „ alhadnagy	N.			1	
„ „ „				1	
Örmester				2	
Tizedes				12	
Dobos				2	
Nemzetőr				346	366
2-dik század.					
N. N. százados	N.			1	
„ „ főhadnagy	N.			1	
„ „ alhadnagy	N.			1	
„ „ „	N.			1	
Örmester				2	
Tizedes				12	
Dobos				2	
Nemzetőr				270	290

és így tovább
N. N. június 30-án 1849.
Összesen az egész zászlóalj 663 N. N. őrnagy.
Megjegyzés. A mennyiben lehet egy zászlóalj hat századra osztassék; a főtisztek minden századnál névszerint kimutatandók.
A századok összeállításánál inkább a helységek fekvését, mint a nemzetőrök számát kell tekintetbe venni.
N. N. megyei nemzetőrség **Fegyver és löszer-kimutatás.** első zászlóalja.
1849-dik év június havára.

Század.	Helység.	Fegyver.							Lőszer.			
		csat-tantus		kohás		Pisztoly.	Kard.	Kasza.	Dzsida.	Kemény	Vak	
		szuronyval	szurony nélkül	szuronyval	szurony nélkül							
d a r a b												
1-ső	N. N.	15	4	25	8	2	—	26	1	20	4	
	„ „	—	3	—	—	—	4	1	4	5	—	
	„ „	3	2	—	5	2	—	5	19	4	6	
2-dik	„ „	7	—	9	4	5	—	6	3	26	9	
	„ „	—	—	13	—	—	—	—	—	14	—	
	„ „	4	2	—	5	—	—	—	—	15	—	
3-dik	„ „	6	8	2	1	4	—	—	—	13	—	
	„ „	14	—	16	—	—	—	2	—	—	—	
	„ „	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
4-dik	„ „	3	2	—	1	—	—	9	—	—	3	
	„ „	5	9	—	3	—	—	—	—	—	—	
	„ „	—	—	—	6	—	—	4	16	—	—	
5-dik	„ „	—	—	—	—	—	—	—	25	—	—	
	„ „	13	4	1	4	—	—	—	—	—	—	
	„ „	—	—	14	7	—	—	1	3	—	4	
6-dik	„ „	4	2	—	3	—	4	—	4	3	5	
	„ „	13	1	—	—	—	—	—	7	—	8	
	„ „	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
összesen	„ „	4	3	—	1	4	—	15	7	—	15	
	„ „	5	3	—	—	—	—	9	—	—	3	
	„ „	—	—	15	6	—	5	3	—	—	6	
összesen	„ „	2	—	—	1	—	—	—	—	8	9	
	„ „	—	—	6	1	3	1	—	4	—	—	
	„ „	1	1	2	1	1	—	4	—	—	—	
összesen	„ „	4	3	1	3	—	5	—	3	—	8	
	„ „	—	—	6	4	—	—	—	—	—	—	
	„ „	2	1	—	1	—	—	2	—	—	—	
Összesen		105	45	113	44	40	22	26	198	49	79	51

N. N. 1849-dik év június 30-án N. N. őrnagy.

Adakozások.
2575. sz.
Nagy Váradon, a tul a körösi német utczai ref. egyház lelkésze, midőn az országos böjtöt kihirdette, szószéki beszédében előadván, hogy a böjt csak akkor leend szorongatott hazánkra nézve hasznos, ha azt, mit a böjt napon a hivek élelemre költöttek volna a szabadság harcában megsebesült honvédek számára adják, — begyűlt 71 ing, 50 lábravaló, 48 lepedő, 19 törülköző, 22 párna, 2 paplan, 9 csomó tépet, 31 sebkötő csomó, 1 vég vászon, 1 pokrócz, 1 mellény, 1 nadrág, 1 szalmazsák és 301 pft. nemcsak az említett egyház felekezetibeliek, hanem több r. catholicusok egyesült és nem egyesült görögök, evangelisták és zsidók részéről, melly czikket, és pénzt rendeltetése helyére leendő fordítás végett a n.várdi korodák főigazgatójának Csillagszögi őrnagy urnak át is adtam.
Melly lelkes hazafiságukért az illetőknek, ugy szinte az ajándékot gyűjtött fent irt egyház előljáróinak s lelkészének szeretett, de véstől környezett hazánk nevében köszönetet mondok.
Nagyvárad, július 18-án 1849.
Cserey, ezredes.

Nem hivatalos rész.
Muszkások.
Soha a muszkákra jobb hasonlatosságot mondani nem lehet, mint, hogy olyanok mint a boszorkányok, ki hátat fordítva fut előttük, arra nézve félelmesek, ki bátran szemökbe néz, az elől ők futnak el.
Merem mondani, hogy valamint julius elején a muszka név ijedséget okozott az országban, ugy bővebb ismerkedés után szégyen lesz a tölei félelem; s ha a nép bátran szemébe akar nézni — a mit hiszem fog is tenni — elfut előle csak a bátor nézéstől is.
Hogy ez állítás sem nem tréfa, sem nem áltatás, bizonyítják az alább következő muszkások, mellyeket csak azért is szükségesnek láttam közzé tenni, hogy lássa a nép, minő pimasz ellenség akarja őt ezredéves lakhelyéből kitűrni, s minő gyáva faj akarja igába görbitni a nyakas és vitéz magyar nemzetet.

Csak akarni kell, — s ha látja a muszka, hogy mi nem rettegjük őt, sem czárját, sem kozákjait, sőt a halált sem szabadságunkért, — lelkekre mondom fegyverre sem kerül a dolog, s a muszka kiosant országunkból olly sebesen, mint jött vala — ha t. i. vitéz hadseregünk majdan utját nem állja.
A muszka seregek egyik főfegyvere az ijesztgetés, s a hazugság. Természetesen ez a gyávákat leveri, a bátrakat csak vakmerőbbé teheti. A hadsereg száma nevétséges nagy számmal kürtöltetik az egész vidéken merre jár. — Így a Debreczenben tanyázott sereg létszáma egy hivatalos levélben melly Vámos Pircs hajduvárosához küldetett 45,000-re tétetett, pedig biztos adatok nyomán legfőlebb ha 15,000 volt. Ha a czirkáló kozákok valamely helységbe bemennek, rendesen a tolmács által azt mondatják — ennyi meg ennyi ezer muszka jö utánok. Pedig egy szó sem igaz. Julius 4-kén Dereckére (Biharmegyében) bé megy 14 kozák, s azzal köszönnek be a város házában, az ezredes sarkukban van 2 ezer emberrel. Szó sem volt igaz. A fentebb említett hajdu városba be száguld 10 kozák, enni inni kérnek, s midőn látják hogy a népség között zaj, s zsbaj keletkezik — pedig fájdalom; biz ez nem a vitézség moraja volt, — föl szalad egyik kozák a templom melletti dombra, s integet kezével a közel erdő felé, mintha künn lévő társait hívná. Egysem volt künn, s csak ijesztgetés volt az egész.

És minő gyávák a muszkák. Egész hihetlenségig megy gyávaságuk. Tiz tizenöt hires kozák neki vágat egy helységnek, s mennek nagy bátorsággal, a legszélsőbb házig. Ott meg áll valamennyi, s kérdi nagy rejtélyes pofával, van-e katona. Ha azt mondják nincs, körül nyargalják a falut, s a legbátrabb be megy a helység közepéig, s ismét kinyargal társaihoz, hogy csakugyan bájóhetnek, mert nincs katona. Egy honvéd tiszt, ki N. E.-ről Debreczennek tartott, találkozik 18 kozákkal. Bevárja őket 50 lépésnyire, akkor leszál s kétszövűjéből egymás után kettőt elejt — a tizenhat megszaladt. Megy tovább — ismét talál hat muszkát, egyet megsebesít, kettőt lefegyverez, a három megszalad. A helységben két gyalog muszka beszállásol egy szegény emberhez, mig alusznak gazdája elszedi fegyvereiket, és reggelre megszökik a két félelmes (!) muszka! Illyen gyávaságot árult el mindenütt a Debreczenben volt muszka sereg, pedig a zsirosszáju magyar vi-

dékre bizonyosan a javából küldtek; milyen lehet a sajakja! Ugyanezen nagyhirű sereg, midőn meghallotta a városi püspöki tábor híreit, s arra hogy Bem táji is ott lehet látogatásukra, úgy eszeveszetten szaladt el, hogy csak az útjában rablott vagyont vitte magával.

A muszkák első beköszönéskor színtelt szívesseget akarnak mutatni, de rendszeren úgy járnak mint a házi rókák, mi-helyt szerit tehetik, rabolnak s kegyetlenkednek. Maga e színlésben több a gyávaság, mint kiszámítás.

Debreczen vidékére lett bejövételük az azt hirdették: ők mindent kénzpénzzel fizetnek, s nem zsarolnak úgy mint a rebellesek.

S hogy történt? Elvették a szegény ember két ökrét, adtak érte 40 pftot. Elvették a csizmát, adtak érte 2 pftot. S fizették az élelmi szerek egy harmad árát? s gondolják talán csakugy öntötték az arany s ezüst pénzt? korántsem. Az ércz-pénzt nagyobb részben csak mutogatták. Fizettek pedig valóságos Windischgrätz féle Zwangsnotákban, és jó sáros osztrák bankjegyekben. Itt valami jutt eszembe. Drevenyák Ferencz, szabolicsmegyei orosz és osztrák császári biztos rendeletet ad Nyiregyháza városának, hogy az anélkül is minden érték nélküli (?) magyar bankjegyeket neki haladéktalanul szolgáltatassa kezébe, s ő nyugtatványt fog értük adni. Erre az okos nyiregyházi lakos azt mondta: „már ha rossz is a magyar bankjegy, még is csak jobb a Drevenyák uram nyugtatványánál” — és senki sem adta be bankjegyeit.

Mihelyt a muszka észreveszi, hogy valahol a népség megadta magát, vagy távozzván onnan, nem fél többé a néptől, — minden kitelhető erőszakot elkövet. Lop, rabol, gyújtogat, és kegyetlenkedik. Debreczenből a Tiszáig futtatban a tanyákról marháat, juhát, s lovat lopott, sok házat fölgyújtott, s védtelen embereket leölt.

A ki fél tőle, annak nyakára hág. A ki bátran szembe szál vele, attól ő fél, és elfut. — És ilyen gyáva pimasz faj írta ki, igazáza a magyart? Soha.

Csak akarjon a nép, — egyetlen muszka sem tudósítja élő szóval Mikulaj czárt mi történt hadseregével; hanem isten segítségével, s a nép akaratjával, nekünk kell őt rövid időn tudósítunk, hogy seregét ne várja haza, eltemettük őt ingyen, ágyúzene, kardcsörgés, és koporsó nélkül, — a mint illett.

Belföld.

Szeged júl. 19. 1849. Szabadságharcunk kezdetén, ha a külföldi lapokra pillantánk mindenhol mozgalmaink iránti rokonszenvre találtunk; mióta azonban Austria a végletekhez nyulva, az oroszokat reánk uszítja, ámbár ez által egész Europa érdekét támadta meg; mért hogy a népek úgy elhalgattak, s a kormányok oly nem reményelt téltélességgel nézik, az abszolutismus ördögének gyalázatos kicsapongásait.

Meg nem tagadhatják azt Europa kormányai, hogy szabadságharcunk az orosz interventio óta eurpai kérdés, azt sem, hogy hazánk romjain, Europa nyugalmanak, kifejlődésének sőt szabadságának is vége van.

Mert ha jöni fog idő, mit istenünk távolítson el örökre, hogy hazánk orosz kancsuka alá kerül, s a jéghegyek ura Osztrákhonra kitejlesztendi protectoratusát, akkor a kozák uralom oly tul erővel bírand, hogy a föld kerekességének törvényeket foghat szabni, s a népek feletti uralmat teljesleg kezébe ragadni csak szeszélyétől függend.

És miért nézik mégis küzdelmünket oly közönyösen az eurpai kormányok, holott hazánkban mindnyájuk közérdeke van megtámadva.

Tudjuk, hogy az orosz még akkor, midőn az aldunai fejedelemiséget gyámsága alá vette, a keleti kereskedés kulcsa Constantinápolyra kacsintott, azon becses várat cerniozta ő most is, midőn oly kész kedvvel szögödött Austria balul értett érdeke mellé.

Constantinápolyban évek óta már egy titkos forradalom fejlik, mióta Görögthonnak sikerült kivívni önállását, azóta a görög nép sovárogra néz régi dicsőségének e fényes maradványára. S ki a perai rajakkal bizalmasabban szólhat, könnyen sejtethi: hogy jogkövetelésük Constantinápolyhoz nem csak ábránd, s hogy titkos biztatások erősítik naponta a keleti görög mozgalmakat, melyek a mint az orosz czéljai szerint fordíthatja az eurpai viszonyokat, kitörendők lesznek, de bizonytal sem a görög, sem a török, hanem a legfurfangosabb politicai orosz hatalom örömeire.

A keleti kereskedés mindig nagy pont volt Europa kereskedelmében, nincs Európának népe, melynek hajói a Bosphorus hajjait ne uszták volna, s e világra kiható kereskedés kulcsa Constantinápoly.

Ezen kulcs, most a török hatalom kezén minden eurpai hatalmasbefolyásal állva, segítheti a virágzó kereskedelmeket; de ha egykor az orosz, egész Auszriáig kinyúló erejével e kulcsra teendő kezét: kérdés akkor vajjon Angolthonnak kereskedői fogják-e annyit tekintélyvel birni Stambulban, mennyivel most a jonai és maltai utczagyilkosok is bírnak az angol protectoratus által?

Kérdés akkor megfoghatja-e tarthatni Frankhon keleten Algierit, Angolthon a Gibraltárt, s a maltai és jonai szigeteket valamint Görögthon Archipelagust? Nem fog-e az abszolutismus tiltó, s szabályozó rendszere, megsemmisíteni s elnyelni minden kiáradó hasznot?

S most a kormányok téltlenül nézik, a mint a barbar ko-

zák uralom árja átszakadva a Kárpátokon elborítással fenyegeti Europát.

És az isten csapásán, a cholérán kívül mi sem jön a küzdő magyarnép segélyére; tőlünk várnak a népek, s mi emberei leszünk.

Egy terjedő eszme van, mely az orosz kancsukánál inkább megrendíté Europa hatalmait. Ez a communismus. Pedig ez soha sem lehet oly irtóztató mint az orosz hatalom, ha a magyar leigázásával fogja önerejét potenciozni. Az fékezhető, ez legyőzhetetlen, annak mozgalmi belül esnek a szabadság vonalain, ennek minden lépte ezer rablánczot fog kovácsolni Europa népeire.

Ezen eszme az, mi a magyar kérdésben megrendíté a népeket, s e megrendülés csodálatos öncsalódásra vezet. Pedig kérdésünkkel ez eszmének, semmi valódi összeköttetése nincs.

A frankhoni átalakulás kezdeten küzdelmünk iránt mindenfelé rokonszeny mutatkozott. De frankhon respublicájában, csak formát, lényegét nem cserélt. A kik a köztársasági forradalmat vezették, azok abszolutismussal kaczerkódnak most a kivívott hatalom élén, s megtagadták, sőt fegyverrel támadták a rokon elvált küzdő népeket.

És ki emelhetett szót a szabadság eurpai harcászai mellett, midőn a világot vezető frankhon respublicanus kormánya ennyire megtagadta elveit? természetesen a kormány ellenzéké, kik közt vannak communisták is.

Következik-e abból, hogy egy tulzó frankhoni párt méltányosabb a hatalom kezelőinél, hogy mind azok, kik mellett ők szót emeltek, communisták legyenek?

Ama communisták pártja az, melytől a szabadelvű kormányok is remegnek, s midőn reánk a német journalistica a communismus színt keni, vétközve de sükerrel játszik kezére az oroszoknak, elfordítván küzdelmünk irányától a népek rokonszenvét.

Europa oly állásban képzeli harcainkat mint az abszolutismus harcát a communismussal; s úgy látszik hajlandóbb az elsőt választani, hogy sem az utóbbit elsodorja.

Az eurpai hatalmaknak tisztába kellene az iránt jönni, hogy a mi harcunk a szabadság és nem communismus harcza, nálunk a communisticai igazságoknak nincsen tére, hazánknak nincsen annyi proletariusa a mennyi száz hold pusztán heverő földje.

Hazánkban nincsen annyi heverő kéz, hogy bármely industrialis vállalathoz elegendő szolgálatot találhassunk, és ha majd gyáraink, vasutaink létesülnek, bizonyára több életmód nyílik meg ezerszerre is, mint a mennyi lélek, életmódot a status kegyelmétől vár.

Mindezeket felül nálunk az urbéri viszonyok megszüntével a nép általánoson oly tehetős birtokossá vált, hogy a földbirtok vágya a világot sem fogja megzavarni állodalmunk nyugalmát, egyébiránt is azon földet, melyet a nép isten és a magyar szabadságharc kegyelméből ma szent tulajdonának vallhat, a proletariuskok parányi töredéke, ki nem fogja ragadni a millio karu nép kezei közül.

Igenis Magyarországon a népnek nincs sem vágya, sem szüksége a communismusra.

Vágya nincsen. Kitüntette ezt azzal, hogy ellenségeink legaljasabb igazatái között is, daczára ezek oldalról megármadtatásainknak tisztelte népünk a tulajdon szentségét, tisztelte a törvényeket. És ha viszszatérve nemes harczaiból, az ellenség véret lemosta kezéről, otthon békés nyugalommal mivelte bőven nyert földbirtokát. Engedelmeskedett a kormánynak, becsülte előljáróit, anarchiára egy lépést sem tett, kivéve azon idegen fajú és érzésű népsöpredékeket, kiket bérgyilkosokul megvesztegetni ellenségeink sötét politikájának sikerült, s kik nem e hon polgárai azóta, hanem sánczokban bujkáló ürgék, vagy szirtes havason tanyázó haramiák.

Nem, nem vagyon rablás, nem ipar feldulása, nem feketelenség a mi hadviselésünk czélja: szabadság testvériség jog egyformaság az, miért mi harcolunk.

Igy értsen minket Europa és akkor látni fogja szörnyű tévedését.

Pestről egy magán levél után következő tudósításokat közölhetjük: Köztudomásu dolog, hogy a lánchid az ellenség közeledtének híre jókor járhatlanná tétetett. Most azonban szétbontott részét fa-gerendákkal töldozták össze az osztrákok, s így a közlekedés a lánchidon helyre van állítva de csupán a katonaság számára. A lakosság csónakon közlekedik.

Az osztrákok igen jól érzik magokat, hogy kedvencz foglalkodásukat, a placatok gyártását ismét üzhetik fővárosunkban. Naponkint hosszú falragaszok jelennek meg különböző tartalommal; fenhangan parancsolja az austriai császár, hogy a két magyar haza, melyből egyik sem övé, ostromállapotha tétetik, hogy minden polgári hatóságok, s minden lakosok Haynaunak engedelmeskedjenek.

Legfontosabb azon tény, mely még utonálló haramiának is gyalázatára válnék, hogy akasztófa büntetés alatt parancsolatik, miként a magyar pénzjegyek 24 óra alatt beszolgáltatásanak. Érettök nemcsak nyugtatványt, de még Zwangsnotákat sem adnak. Az austriai katonák azonban minde-nütt magyar pénzjegyekkel fizetnek, vásárolnak. Először elveszik a magyar polgártól jó magyar pénzt,

azután a pénzért zsarolja ki tőle jószágát. Ennek következtében eleinte a boltok mindenütt bezárattak, hanem később nagy fenyegetés, szigorú parancs után kinyitattak.

A fővárosban kevés számú ellenség tartózkodik, mint mondják a Ramberg féle divisio, orosz alig egy pár száz. Budáról jöttek át Pestre osztrákok, kik a közlekedésre ügyelnek. Ezek is Vác felé tartottak mult Vasárnap (jul. 15) délután, mert onnan rettentő ágyuzás volt hallható; hir szerint Nagy Sándor tábornok Dunakeszeig nyomult elő. Ágyuzás még másnap este is hallatszott Pestre, de csak távolból. Nagy Sándor alkalmasint visszavonult. *)

*) Mások szerint a russo-osztrákok azért jöttek vissza Pestre, mivel a mieink által megszaszaltattak. Hitelesen még mitsem tudunk. Szerk.

Felelős szerkesztő Emődi Dániel.

HIRDETESEK.

10802 p. m. | 330 g. o. 1-3.

Árverési hirdetésny.

A dentai alladalmi tisztartóság részéről közhírré tétetik, mikép a kerületében — részint Temes, részint Torontál megyében — létező következő alladalmi javak f. évi nov. hó 1-ső napjától fogva 3 egymást követő évekre, azaz: 1852-dik évi october hó utolsó napjáig folyó évi augustus hó 7-dik napján Dentán tartandó árverés útján a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni; nevezlesen:

I. Majorsági földek.

Dentán: az ugynevezett Skulicz földek			
vetés alá	122	400	1600
Ugyanott vetés alá	295		hold
Omoron legelő és szántóföld	589	706	...
Ugyanott szántóföld	89	1500	...
Szentgyörgyön: legelő	400		hold
Ugyanott legelő	215		„
Ugyanott legelő és szántóföld	224	387	...
Ugyanott legelő	179	500	...
Dentán: szántóföld	12		hold
Ugyanott: szántóföld	15		hold
Opaticzán: szántóföld	4		hold
Vattinán: szántóföld és legelő	309	945	...
Ugyanott: legelő és kaszálló	1035	8	...
Margittán: szántóföld	35		hold
Ugyanott: legelő és kaszálló	745		„
Sz. Jánoson: szántóföld	305		hold
Ugyanott: legelő	2543	155	...
Zichydorfon: vágásföld	29		hold
Ugyanott: vágásföld	16		„
Ugyanott: vágásföld	927	39	...
Ugyanott: legelő és kaszálló	2371	902	...
Markoviczon: legelő	176	230	...
Sz. Györgyön: Perloscha nevű erdő tisztás szántóföld	45	1105	...

II. Korcsmáltatási jog és egyéb k. haszonvételek.

Dentán: egy égetett téglából álló zsindeles korcsma-épület 4 szobával, konyhával, pinczével, kamarával, 17 és fél hold réttel.

Dettán: Egy égetett téglából épült cserép zsindeles korcsma-épület, egy nagy veudég, táncz és teketeremmel, s ezen kívül 6 szobával, konyhával, kamarával, 500 akóra való pinczével, 40 lóra való téglá-istállóval, 19 180 | ... holdnyi réttel.

Omoron: Egy téglából való zsindeles épület 2 szobával, élettárral, pinczével, istállóval, félszerrel és 18 holdnyi réttel.

Margittán: Egy zsindeles korcsma 3 szobával, pinczével, félszerrel és istállóval, szinnel, udvarkerttel, 2 hold réttel, korcsma-épület nélkül.

Sz. Györgyön: korcsma, épület nélkül. Berehutzán: szinte korcsmáltatási jog épület nélkül. Zichydorfon: szinte ugy 21 hold réttel. Markoviczon: épület nélkül. Sz. Jánoson: dtto korcsmatelekkel.

III. Husvágási jog.

Berehutzán: szék nélkül. Ugyanott: vágó székkel és 4 hold réttel. Opaticzán: szék nélkül.

Moraviczán: Szék nélkül 4 hold réttel.

Vattinán: Margittán, Sz. Jánoson szék nélkül.

IV. Nadályfogási jog az egész kerületben.

V. Halászatijog.

Dentán, Omoron, Sz. Györgyön, Dettán, Opaticzán, Sz. Jánoson, Vattinán.

Országos és hetivásárjog.

Dentán, Moraviczán, Zichydorfon, Versezen 1., 2. és 3. pincze-osztályzat.

Vadászati jog.

Dentán, Sz. Györgyön, Berehutzán, Dettán, Vojtehen, Moraviczán, Vattinán, Bióhegyen.

A' pénzügyministeriumtól.

Nyomatik az alladalmi nyomdában.

Megj. badság-tér beiktatási s nem vételne

A. 31,779.

A' B. rencz száz tatván, az ga alatt al atván, az t Melly jak paranc den eljárás vezetni. Szeg

A. 34,88

Besz. lenség elő lóaljaink k tik meg. Melly parancsnok ügyeire vo Szeg

1272.

A' fe bani rende jeszletnek nokság azo sörült bonv hetletnek, den felvisz 1-ör. kelt, 139- senek.

2-or.

biztos, igaz 3-or

kérdzess venni, s gyobb beti

4-er ezüst forit szereznek- ebbeli kivá Kelt

A | S. 224

Kazir ranggal.

Rajts Vojnk Konk

Redv

And

Hov

Incz

Piro

Pál,

Nád

Zóly

számítand

Kelt

M. 24,346

Oko

tábornok

tandó rang

Sze